

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ได้เห็นชอบร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ สมัยสามัญสมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยนายอำเภอภูพาน ได้เห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้นับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นายสุภาพ ทานะแสน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง	หน้า
บันทึกหลักการและเหตุผล	๑
ข้อบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖	๒ - ๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ปรับปรุงข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนายอำเภอภูผาม่าน เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและมีหลักเกณฑ์ ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ไม่เหมาะสมกับการดำเนินการในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิด หรือบางประเภทโดยเด็ดขาดหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิด หรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุง และตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและนายอำเภอภูผาม่าน จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ข้อบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) อเมริกันพิทบูล เทอร์เรีย (American Pit Bull Terrier) เยอรมันเชพเพิร์ด (German Shepherd) บ็อกเซอร์ (Boxer)ไซบีเรียน ฮัสกี้ (Siberian husky) อลาสกา มาลามิว (Alaskan Malamutes) โดเบอร์แมน พินเชอร์(Doberman Pinschers) เซา เซา (Chow chow) บางแก้ว หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมดหรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ล่าทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ข้อ ๗ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงโดยเด็ดขาด ได้แก่

- (๑) งูพิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คน และสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๘ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว สุนัข ไก่ ห่าน และนก ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง รับผิดชอบดูแลการเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิม หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ ให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ล่อ
- (๘) ลา
- (๙) สุนัข
- (๑๐) กบ

- (๑๑) ไก่
- (๑๒) เป็ด
- (๑๓) ห่าน
- (๑๔) นก
- (๑๕) งู
- (๑๖) จระเข้
- (๑๗) ปลา
- (๑๘) กระจับปี่
- (๑๙) หู

(๒๐) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอมีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นที่เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ข้อ ๑๒ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพ และสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๓ หลังจากที่ยื่นขออนุญาตนี้มีผลบังคับใช้ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นการอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถานสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ และเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยม่วง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๖ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันหรือกรณีสัตว์นั้น อาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บหากเป็นเหตุที่โดยเหตุการณ์ ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วทางองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยม่วงจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลที่ สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงจะพิจารณาไล่เบี่ยงความผิด ตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๘ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้ เจ้าของทราบและให้นำรับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้โดยประกาศไว้ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็น เจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ข้อ ๑๙ กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน สมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดสามสิบวัน ก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์ ซึ่งเงินแทนตัวสัตว์นี้เมื่อพ้นกำหนดประกาศตามข้อ ๑๗ แล้วให้ตกเป็น ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

กรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่ สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบ และให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๑๘ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง และเสียค่าปรับให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง	เชือกละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า โค กระบือ	ตัวละ ๕๐๐ บาท
(๓) สุกร แพะ แกะ สุนัข	ตัวละ ๒๐๐ บาท
(๔) สัตว์อื่น ๆ	ตัวละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๒๐ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕และที่แก้ไข เพิ่มเติมและกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕และที่แก้ไข เพิ่มเติม หรือข้อบัญญัติหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือ

ถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ดี

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชน หรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๒๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุม

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายสุภาพ ทานะแสน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสามารถ เพชรปิ่นเมือง)

นายอำเภอภูพาน

แบบเสนอร่างข้อบัญญัติ

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
อำเภอภูพาน จังหวัดขอนแก่น ๔๐๓๕๐

วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง เสนอร่างข้อบัญญัติเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ฉบับนี้มาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงในสมัยประชุมนี้ ซึ่งได้เสนอบันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างข้อบัญญัติดังกล่าวมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ผู้เสนอ

(นายสุภาพ ทานะแสน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

๓.๔ การพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ขั้นรับหลักการ)

ประธาน ฯ	ตามที่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ชี้แจงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย ข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๕ ผู้จัดร่างข้อบัญญัติที่ประชุมสภาท้องถิ่นต้อง พิจารณาเป็นสามวาระ แต่ที่ประชุมสภาท้องถิ่นจะอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวด เดียวก็ได้ ในการพิจารณาสามวาระรวดเดียว ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภา ท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุมจะเป็นผู้เสนอก้ ได้เมื่อที่ประชุมสภาท้องถิ่นอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวแล้วการพิจารณา วาระที่สองนั้นให้ที่ประชุมสภาท้องถิ่นเป็นกรรมการแปรญัตติเต็มสภา โดยให้ ประธานที่ประชุมเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ
นายเรืองยศ ชะชิกุล	เสนอให้พิจารณาสามวาระรวดเดียว
ที่ประชุม	มีมติเห็นชอบพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นสามวาระรวดเดียว ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง
ประธานสภา ฯ	การพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการ เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขั้นรับหลักการ ขอเชิญนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลชี้แจงรายละเอียด
นายก อบต.	ชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖
ประธานสภา ฯ	ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีสมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยจะซักถามในวาระนี้หรือไม่
ที่ประชุม ฯ	ไม่มีการซักถาม
ประธาน ฯ	ขอมติที่ประชุมการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขั้นรับหลักการ
ที่ประชุม ฯ	มีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง

- การพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ขั้นรับแปรญัตติ)

- ประธานสภา ฯ ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างข้อบัญญัติร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขั้นแปรญัตติ
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔๙ วรรคสี่
ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติวาระที่สอง กรณีการพิจารณาสามวาระรวดเดียว
ผู้ประญัตติอาจเสนอ คำแปรญัตติด้วยวาจาได้ ขอให้ท่านสมาชิกสภาเสนอ
คำแปรญัตติ
- ที่ประชุม ฯ ไม่มีอภิปรายเพิ่มเติม
- ประธาน ฯ ขอมติที่ประชุมการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขั้นแปรญัตติ
- ที่ประชุม ฯ มีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง
- การพิจารณาให้ความเห็นชอบตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย
ม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ขั้นลงมติ)
- ประธาน ฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติว่าจะเห็นชอบตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ หรือไม่
- ที่ประชุม ฯ มีมติเห็นชอบตราเป็นข้อบัญญัติ ฯ ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง งดออกเสียง ๑
เสียง
- ประธาน ฯ เมื่อที่ประชุมได้ผ่านร่างข้อบัญญัติตำบล ดังกล่าว ทั้งสามวาระแล้ว จะได้นำเสนอ
ท่านนายอำเภอภูพาน อนุมัติ แล้วนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ลง
นามให้ประกาศเป็นข้อบัญญัติตำบลต่อไป

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.